

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.5.2001
KOM(2001) 248 endelig

2001/0105 (CNS)
2001/0106 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

1.1. Behovet for en indsats

Indførelsen af euroen og Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) skaber nogle specifikke og hidtil usete behov for samarbejde på området valutabeskyttelse. Denne særlige situation nødvendiggør også et samarbejde mellem de nationale myndigheder og Fællesskabet på uddannelsesområdet.

EF-traktatens artikel 123, stk. 4, tredje punktum, som gør det muligt for Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank, at træffe de nødvendige foranstaltninger til en hurtig indførelse af euroen som medlemsstaternes fælles valuta uden dispensation, har en rækkevidde, som også omfatter foranstaltninger til uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Desuden gør EF-traktatens artikel 308 det muligt at udvide de foranstaltninger, der træffes på grundlag af artikel 123, til også at omfatte medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta.

1.2. Medlemsstaternes ansvar

Formålet med programmet er at drage nytte af den merværdi, der fremkommer gennem fællesskabsdimensionen, at opnå et ensartet uddannelsesniveau på EU-plan og at sikre, at der er kompatibilitet mellem de nationale strategier.

1.2.1.

Uddannelsesaktionerne på nationalt plan vil fortsat være af afgørende betydning. I overensstemmelse med EF-traktatens retningslinjer tager fællesskabsstrategien sigte på at tilføre den merværdi, der er nødvendig af hensyn til ØMU'ens fællesskabsdimension, idet det fuldt ud anerkendes, at uddannelse primært er medlemsstaternes ansvar (og at den specifikke uddannelse må afspejle deres egen organisationskultur). Derfor tilfalder det først og fremmest de enkelte medlemsstater at vurdere, hvilke uddannelsesaktiviteter der kan organiseres i fællesskab med andre medlemsstater som led i udnyttelsen af fællesskabs- eller EU-dimensionen.

1.2.2.

Medlemsstaterne har været enige om at fokusere på den europæiske dimension af bekæmpelsen af falskmøntneri vedrørende euroen, og de har erkendt betydningen af en tværfaglig og tværnational strategi, der er koordineret på fællesskabsplan, under overholdelse af subsidiaritetsprincippet. Det er erkendt, at selv om der er visse forskelle mellem medlemsstaterne, når det gælder deres uddannelsespolitik vedrørende falskmøntneri, er deres foranstaltninger ikke nødvendigvis inkompatible. Det gælder især, når der kun er tale om de rent organisatoriske forskelle. Hvor der derimod er betydelige forskelle i rækkevidden af de nationale foranstaltninger, og hvor der ikke findes andre foranstaltninger, som gør det muligt at sammenligne medlemsstaternes bevidsthed om nødvendigheden af beskyttelse mod falskmøntneri, vil det være nødvendigt med en anden strategi, baseret på partnerskab, for at opnå målsætningen om ensartethed.

1.3. Samarbejde på EU-plan

Samarbejdet mellem de nationale myndigheder og specielt mellem medlemsstaternes tjenester for forebyggelse og afsløring af falskmøntneri, Den Europæiske Centralbank (ECB), Europol og Interpol - med støtte af Kommissionen - bør løbende fremmes, bl.a. når det gælder de uddannelses-, udvekslings- og bistandsforanstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri. Interpol afholder kongresser og konferencer om falskmøntneri. Europol har oprettet en arbejdsgruppe, som er ved at udarbejde et uddannelsesprogram for ansatte, der er specialiserede på området. ECB er også aktiv, specielt med sin informationskampagne Euro 2002.

Disse organer har i øvrigt erkendt, at det er nødvendigt at koordinere initiativerne på området. Den interinstitutionelle styregruppe, der blev oprettet i november 2000, og som består af repræsentanter for Kommissionen, ECB og Europol, har som led i sin handlingsplan for beskyttelse af euroen prioriteret forelæggelsen af et forslag til en beslutning fra Rådet.

2. FÆLLESSKABETS SVAR

2.1. Målsætningerne for et fællesskabsprogram

Fællesskabshandlingsprogrammet for beskyttelse af euroen mod falskmøntneri er nødvendigt, ikke blot fordi falskmøntnere er yderst mobile og opfindsomme, men også fordi den nye valuta er en enhedsvaluta (den vil cirkulere tværnationalt mellem de lande, der er medlemmer af euroområdet, og også ud over disse landes grænser). Programmet bygger på det forberedende arbejde, der blev påbegyndt allerede i 1997 som led i den høring af eksperter inden for bekæmpelse af falskmøntneri, Kommissionen havde organiseret.

Fællesskabets bidrag bør omfatte de tværnationale og tværfaglige aspekter. Det bør først og fremmest sikre, at aktionerne tilpasses efter hinanden, således at der opnås en ensartet beskyttelse på grundlag af overvejelser om god praksis, idet der også tages hensyn til de særlige traditioner i hver enkelt medlemsstat. Dette indebærer:

- udbredelse af den globale og tværfaglige strategi for beskyttelse af euroen mod falskmøntneri og specielt af fællesskabslovgivning og -instrumenter (forslag til forordning), EU-lovgivning og international lovgivning (specielt Genèvekonventionen af 1929¹)
- bevidstgørelse af de berørte ansatte, bl.a. i efterforskningstjenester, banker og kreditinstitutter, om den nye valutas fællesskabsdimension (både som reservevaluta og valuta for internationale transaktioner)
- en funktion som katalysator - med anvendelse af alle egnede metoder, såsom praktikophold, workshops og deltagelse af gæstelærere i de nationale uddannelsesforanstaltninger - med henblik på at tilskynde til et tættere samarbejde mellem de berørte ansatte, opbygning af gensidig tillid og af et tilfredsstillende gensidigt kendskab til f.eks. aktionsmetoder og problemer

¹ Den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri; Folkeforbundet, Danmarks Traktater, nr. 2623 (1931).

- en supplerende funktion med henblik på at sikre konvergens mellem uddannelsen af undervisere og eventuel supervision af sådan uddannelse, uden at der indføres et EU-certifikat på området.

2.2. Indholdet af et fællesskabsprogram

Programmet, som opbygges på grundlag af denne tværfaglige og tværnationale strategi, bør lægge vægt på:

- den tekniske sikkerhed (eller et endnu bredere sikkerhedsbegreb, der f.eks. også omfatter sikkerhed i forbindelse med pengetransporter)
- anvendelse af instrumenter til udveksling af operationelle og strategiske oplysninger
- databasernes funktion
- anvendelsen af værktøjer til afsløring, bl.a. edb-applikationer²
- varslingsystemernes funktion
- tilknyttede spørgsmål, såsom rækkevidden af meddelelsesforpligtelsen, beskyttelsen af personoplysninger mv.
- de forskellige aspekter af samarbejdet
- beskyttelsen af euroen uden for EU
- forskningsaktiviteter og tilrådighedsstillelse af særlig ekspertise
- analyse af lovgivninger, herunder straffelovgivninger.

2.3. Foreslåede metoder

2.3.1. *Første trin består i at definere målgruppen og - som vedtagen prioritet - fastslå, hvilke ansatte der vil være i stand til at anvende den modtagne uddannelse til senere at uddanne et større antal personer*

På denne baggrund må målgruppen være:

- ansatte inden for de tjenester (politi, toldvæsen, skattemyndigheder mv.), der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
- ansatte inden efterretningsvæsenet
- repræsentanter fra de nationale centralbanker, møntanstalterne og handelsbankerne (bl.a. i lyset af udvekslinger af synspunkter mellem eksperter om de finansielle institutioners forpligtelser)

² I denne forbindelse skal nævnes det franske RAPACE-initiativ (Répertoire automatisé pour l'Analyse des contrefaçons de l'Euro).

- enhver anden berørt erhvervsgruppe (dommere og advokater, befragtere, handels- og industrikamre eller lignende strukturer, som er forbindelsesled til håndværkere, handlende mv.).

2.3.2. *Programmets gennemførelse baseres på aktiv deltagelse af alle kompetente institutionelle aktører på fællesskabsplan og nationalt plan, specielt ECB og Europol*

Af sådanne aktører kan nævnes:

- repræsentanter fra Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og fra ECB, specielt hvad angår basen med tekniske oplysninger
- repræsentanter fra Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og fra de nationale møntanstalter
- repræsentanter fra de nationale analysecentre
- repræsentanter fra Kommissionen, Europol og Interpol
- lærere fra de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i Genève-konventionens artikel 12
- ansatte i specialiserede organer, som beskæftiger sig med f.eks. reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
- ansatte i kreditinstitutter
- ansatte i andre organer, som besidder en særlig ekspertise.

2.3.3. *Foranstaltninger, der vil kunne opnå støtte under programmet:*

- foranstaltninger som seminarer, møder og workshops, der er baseret på udveksling af erfaringer, herunder operationelle, og på deling af ressourcer, f.eks. til tolkning
- udveksling af ansatte mellem medlemsstater og mellem internationale organisationer; både værtsorganets og deltageres forpligtelser bør nøje fastlægges
- teknisk, videnskabelig og strategisk bistand til de myndigheder, der beskæftiger sig med afsløring af forfalskninger.

2.3.4. *Det er nødvendigt med en hel række støtteforanstaltninger på fællesskabsplan, såsom udformning og udarbejdelse af f.eks.:*

- en samling af retsfor skrifter, et regelmæssigt udsendt informationsbrev (med f.eks. en ajourført liste over kontaktpunkter)
- manualer
- et bibliotek til støtte for videnskabelige forskningsarbejder og analyser vedrørende særlige tilfælde, hvor traditionelle forskningsmetoder ikke giver resultater, og for teknologiovervågning
- glossarer
- edb-applikationer
- undersøgelser, specielt sammenlignende ret

- andre tekniske værktøjer til afsløring af forfalskninger, til anvendelse på europæisk plan.

3. DE RETLIGE OG POLITISKE RAMMER

Der er på både nationalt plan og EU-plan truffet forskellige initiativer med henblik på at forebygge og effektivt bekæmpe forfalskninger af euroen.

3.1. Kommissionen

I sin meddelelse af 22. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri³ anbefalede Kommissionen prioritering af aktioner inden for følgende fire områder: uddannelse, informationssystem, samarbejde, strafferetlig beskyttelse.

3.2. Rådet og Europa-Parlamentet

De prioriteter, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse, svarer til de retningslinjer, der er fastlagt af Rådet (ØKOFIN)⁴. Det Europæiske Råd i Nice den 7., 8. og 9. december 2000 fastslog: "Der bør hurtigst muligt i 2001 indføres en effektiv ordning til beskyttelse af euroen mod forfalskning".

Europa-Parlamentet understregede i en beslutning af 17. november 1998 og under en offentlig høring i januar 1999, at der snarest måtte gøres fremskridt.

3.3. Den Europæiske Centralbank

Brevvekslingen mellem ECB's og Kommissionens formand indgår også i denne sammenhæng⁵, og det samme gælder ECB's henstilling af 7. juli 1998⁶.

3.4. Strafferetlig beskyttelse

På EU-plan blev Europols mandat den 29. april 1999⁷ udvidet til også at omfatte falskmøntneri, og Europol oprettede en arbejdsgruppe med deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne.

Den 29. maj 2000 blev der vedtaget en rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen⁸. Frankrig tog den 22. december 2000 et initiativ inden for tredje søjle med henblik på at supplere dette instrument.

³ KOM (1998) 474 endelig.

⁴ Konklusioner af 19. maj 1998, som understreger betydningen af at indføre et effektivt beskyttelsessystem i hele Den Monetære Union, og konklusioner af 23. november, som opfordrer til, at alle nødvendige forberedelser er gjort inden 1. januar 2002.

⁵ Brev fra Willem Duisenberg af 21. april og brev fra Jacques Santer af 2. juli 1999 efter et første svar af 4. maj 1999.

⁶ EFT C 11 af 15.1.1999.

⁷ EFT C 149 af 28.5.1999.

⁸ EFT L 140 af 14.6.2000.

3.5. Retlig ramme for samarbejdet

Forhandlingerne i Rådet om det forslag til forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, som Kommissionen forelagde den 26. juli 2000⁹, forventes at føre til, at teksten vedtages under det svenske formandskab. Dette vigtige instrument omhandler bl.a. indsamling af tekniske og statistiske oplysninger og adgangen til disse oplysninger, forpligtelsen til at fremsende falske sedler og mønter til identificering, kreditinstitutternes forpligtelser, centralisering af oplysninger om tilfælde af falskmøntneri, samarbejde og gensidig bistand (mellem medlemsstaterne, Kommissionen og ECB indbyrdes og med Europol; samarbejde med tredjelande og internationale organisationer).

3.6. Beskyttelse af mønter

Den ovenfor nævnte forordning tager højde for den tekniske ordning, der blev godkendt af Rådet (ØKOFIN) den 28. februar, for behandling af euromønter, bl.a. gennem oprettelse af et Europæisk Teknisk og Videnskabeligt Center (ETSC), og for de initiativer, ECB har truffet med henblik på teknisk beskyttelse af sedler.

4. YDERLIGERE FORANSTALTNINGER

Disse initiativer bør imidlertid suppleres med uddannelsesforanstaltninger. Der blev for nylig mindet om nødvendigheden heraf i forbindelse med arbejdet i den interinstitutionelle styregruppe, som er oprettet af Kommissionen, ECB og Europol.

Derfor forelægger Kommissionen et udkast til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen ("PERICLES"-programmet¹⁰).

På et tidspunkt, hvor der er mindre end et år til, at eurosedler og -mønter begynder at cirkulere, vil både de berørte faglige miljøer og budgetmyndigheden være positivt indstillet over for et sådant initiativ. Dette forventes at lette forhandlingerne.

5. FORSLAG TIL RÅDETS AFGØRELSE - ARTIKLERNE

Artikel 1

Artikel 1 fastlægger "PERICLES"-programmet for en periode af fire år fra 1. januar 2002, dvs. datoen for indførelsen af eurosedler og -mønter.

⁹ EFT C 337 E af 28.11.2000.

¹⁰ Athensk statsmand, hvis navn er knyttet til den græske "guldalder". I denne periode var der i de udstedte metalmonter indbygget visse sikkerhedsselementer.

Artikel 2

Artikel 2 fastslår de generelle målsætninger for programmet. Programmet ligger inden for rammerne af EF-traktaten (ØMU'en er således en del af første søjle). Fællesskabets foranstaltninger på uddannelsesområdet støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger.

Artikel 3

Artikel 3 omfatter en ikke-udtømmende liste over, hvilke konkrete foranstaltninger der kan opnå støtte under programmet.

Artikel 4

Artikel 4 beskriver, hvilke personer og organer der har adgang til programmet og til fællesskabsfinansieringen, i både medlemsstaterne og tredjelande.

Den fastslår ligeledes, hvilke organer der sammen med Kommissionen vil bidrage til at virkeliggøre programmets målsætninger, bl.a. ECB, Europol og Interpol, de nationale analysecentre (NAC og CNAC) og det europæiske tekniske og videnskabelige center (ETSC), og de nationale centralkontorer, der er oprettet på grundlag af Genève-konventionen.

Artikel 5

Artikel 5 henviser til de institutionelle partnerskaber, der er nødvendige for programmets gennemførelse.

Artikel 6

Artikel 6 vedrører det internationale samarbejde, og lægger særlig vægt på åbningen over for ansøgerlandene.

Artikel 7

Artikel 7 omhandler finansieringen:

- af seminarer, som kan arrangeres i fællesskab med andre instanser (bl.a. Europol, Interpol og ECB)
- af udvekslinger af ansatte
- af den operationelle bistand
- af visse aktioner til beskyttelse af euroen i tredjelande.

Artikel 8

Artikel 8 vedrører gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af programmet.

I stk. 1 fastslås det, at programmet skal gennemføres inden for rammerne af et samarbejde, fortrinsvis mellem Kommissionen og medlemsstaterne. De generelle kriterier for evaluering af projekterne er anført.

I henhold til stk. 2 skal modtagerne af støtten til de udvalgte projekter fremsende en årsrapport til Kommissionen.

De følgende stykker fastslår de nærmere regler for den evaluering af programmets gennemførelse, som Kommissionen skal foretage.

Artikel 9

Artikel 9 fastslår, at afgørelsen om etablering af programmet træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende, og at den finder anvendelse fra 1. januar 2002.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet")

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Virkeliggørelsen af Fællesskabets målsætning er bl.a. baseret på, at der etableres en økonomisk og monetær union, og Fællesskabets indsats omfatter også bidrag til uddannelse af høj kvalitet.
- (2) Traktaten pålægger Fællesskabet at træffe alle nødvendige foranstaltninger til en hurtig indførelse af euroen som europæisk enhedsvaluta.
- (3) Beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri forudsætter, at alle kompetente tjenester i medlemsstaterne har adgang til ensartet uddannelse, og at der ydes støtte til samarbejde.
- (4) Nærværende program tager bl.a. sigte på at lette adgangen til uddannelse, at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem alle berørte fagfolk og på udveksling af ansatte.
- (5) Gennem sine målsætninger fremmer Fællesskabet samarbejdet med tredjelande og de internationale organisationer, der er ansvarlige for beskyttelse af enhedsvalutaen mod angreb på dens troværdighed som kontantvaluta.
- (6) Den Europæiske Centralbank opfordrer i sin henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse¹¹ Kommissionen til at etablere et samarbejde mellem de nationale polititjenester, der arbejder med beskyttelse mod forfalskninger af eurosedler og -mønter, og foreslår, at Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne iværksætter eller undersøger alle tænkelige foranstaltninger til bekæmpelse af falskmøntneri.

¹¹ EFT C 11 af 15.1.1999.

- (7) Kommissionen fastslog i sin meddelelse af 22. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri¹², at den ville undersøge muligheden for at iværksætte en pilotaktion vedrørende uddannelse rettet mod samtlige aktører inden for forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri som supplement til de nationale foranstaltninger til faglig uddannelse; denne aktion skulle gøre det muligt at fastlægge retningslinjerne for en flerårig uddannelsespolitik.
- (8) De hidtidige konsultationer og erfaringer viser, hvor vigtigt det er på fællesskabsplan at gennemføre et langsigtet specifikt og tværfagligt program til supplerende af foranstaltningerne på nationalt plan; en sådan aktion støtter og supplerer således medlemsstaternes indsats.
- (9) Ud over uddannelse i ordets snævre betydning og udveksling af ansatte bør et sådant program også omfatte teknisk og videnskabelig bistand.
- (10) Kommissionens Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, som er det relevante forum, behandler alle spørgsmål vedrørende vurderingen af behov i forbindelse med beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri, specielt uddannelsesbehovet, herunder aspekterne vedrørende gennemførelsen af dette program og deltagelsen af tredjelande. Dette arbejde udføres via ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri.
- (11) Den 29. maj 2000 vedtog Rådet en rammeafgørelse om øget beskyttelse mod falskmøntneri gennem strafferetlige og andre foranstaltninger, i forbindelse med at euroen sættes i omløb¹³.
- (12) Kommissionen forelagde den 26. juli 2000 et forslag til Rådets forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri¹⁴, som omhandler udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand, herunder de eksterne aspekter af beskyttelsen af euroen samt de finansielle institutioners forpligtelser til tilbagetagning. Der skulle på baggrund af forordningen etableres en generel samarbejdsramme, inden sedler og mønter indføres i 2002.
- (13) Det er nødvendigt, at uddannelsesaktionerne, der udformes som støtte til forebyggelse og afsløring af eurofalskmøntneri, omfatter de forskellige aspekter, der er omhandlet i de ovenfor nævnte retlige instrumenter.
- (14) Nærværende afgørelse er ikke til hinder for initiativer, som måtte blive truffet i henhold til EU-traktaten, inden for rammerne af eksisterende eller kommende programmer, vedrørende strafferetlige aspekter -

¹² KOM (1998) 474 endelig.

¹³ EFT L 140 af 14.6.2000.

¹⁴ EFT C 337 E af 28.11.2000.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

1. Ved denne afgørelse fastlægges et fællesskabshandlingsprogram, som støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger til bekæmpelse af falskmøntneri, specielt til beskyttelse af euroen.
2. Handlingsprogrammet benævnes "PERICLES"-programmet. Det er gældende i perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2005.
3. Gennemførelsen og evalueringen af programmet sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 og 8.

Artikel 2

Programmets målsætninger

Fællesskabsprogrammet tager, med anvendelse af de forskellige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, sigte på at beskytte euroen mod falskmøntneri. Det tager hensyn til tværnationale og tværfaglige aspekter. Det tager specielt sigte på at sikre overensstemmelsen mellem foranstaltningerne og, på grundlag af overvejelser om god praksis, at sikre en ensartet beskyttelse under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters særlige traditioner.

Programmet har bl.a. til formål:

- at bevidstgøre de berørte ansatte om den nye valutas fællesskabsdimension (både som reservevaluta og valuta for internationale transaktioner)
- at virke som katalysator - gennem alle egnede metoder, såsom praktikophold, workshops og deltagelse af gæsteundervisere i de nationale uddannelsesforanstaltninger - med henblik på at tilskynde til et tættere samarbejde mellem strukturer og de berørte ansatte, opbygning af gensidig tillid og af et tilfredsstillende gensidigt kendskab til bl.a. aktionsmetoder og problemer
- at samordne uddannelsen af undervisere, under overholdelse af de nationale operationelle strategier
- at udbrede kendskabet til specielt lovgivning og Fællesskabets og andre internationale instrumenter.

Artikel 3

Foranstaltninger

1. Indholdet af uddannelsen og af den operationelle støtte, baseret på en tværfaglig og transnational strategi, omfatter, foruden sikkerhedsspørgsmål, udveksling af oplysninger, bl.a. strategiske, og teknisk og videnskabelig bistand.

- 2a) Uddannelsen på fællesskabsniveau omfatter bl.a. udveksling af oplysninger, bl.a. strategiske oplysninger, databasernes funktion, anvendelse af værktøjer til afsløring, bl.a. edb-applikationer, videnskabelig bistand (bl.a. videnskabelige databaser, teknologiovervågning og iagttagelse af nyskabelser), varslingsystemernes funktion, tilknyttede spørgsmål, såsom rækkevidden af meddelelsesforpligtelsen, beskyttelse af personoplysninger, de forskellige aspekter af samarbejdet, beskyttelsen af euroen uden for EU samt forskningsaktiviteter og tilrådighedsstillelse af særlig operationel ekspertise.
- 2b) Denne uddannelsespolitik kan komme til udtryk gennem forskellige foranstaltninger, bl.a. afholdelse af workshops, møder og seminarer og en målrettet politik med praktikophold og udveksling af ansatte.
3. Den tekniske, videnskabelige og operationelle støtte omfatter bl.a. enhver foranstaltning, der gør det muligt på fællesskabsplan at opbygge pædagogiske værktøjer (samling af EU-lovgivningen, informationsbrev, manualer, glossarer og leksika, databanker, bl.a. vedrørende videnskabelig bistand, teknologiovervågning) eller edb-hjælpemidler (programmel), men også undersøgelser af tværfaglig og transnational art, samt udvikling af instrumenter og tekniske metoder til støtte for afsløringsaktiviteter på fællesskabsplan.

Artikel 4

Adgang til programmet

1. Målgruppe

Foranstaltningerne er bl.a. rettet imod:

- ansatte inden for de tjenester (politi, toldvæsen, skattemyndigheder mv.), der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
- ansatte inden for efterretningsvæsenet
- repræsentanter for de nationale centralbanker, møntanstalterne og fra handelsbankerne (bl.a. hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser)
- dommere og jurister, der er specialiseret på området
- enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe (handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til håndværkere, handlende, transportvirksomheder mv.)

2. Bidrag og sagkundskab

Nedenstående parter vil med deres respektive sagkundskab bidrage til gennemførelse af programmets målsætninger:

- ESCB¹⁵, dvs. de nationale centralbanker og ECB, specielt hvad angår basen med tekniske oplysninger (CSM)
- de nationale analysecentre¹⁶
- Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC)¹⁷ og de nationale møntanstalter
- Kommissionen, Europol og Interpol
- de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i Genève-konventionens artikel 12
- specialiserede organer, der beskæftiger sig med f.eks. reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
- ethvert andet organ, som besidder en særlig sagkundskab, herunder i givet fald i tredjelande, specielt ansøgerlande.

Artikel 5

Sammenhæng og komplementaritet

1. Koordineringen og gennemførelsen af programmet sker i et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
2. Ved koordineringen tages der hensyn til foranstaltninger, der iværksættes af andre organer, bl.a. af ECB og Europol.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

Programmet er, under hensyntagen til udbredelsen af eurosedler og -mønter, til de operationelle behov, til vurderingen af truslen og risikoanalysen, og såfremt aftaler og procedurer gør det muligt, åbent for deltagelse af følgende lande:

- de associerede lande i Central- og Østeuropa
- Cypern, Malta, Tyrkiet og EFTA's medlemslande, på grundlag af supplerende bevillinger, i overensstemmelse med procedurer, der aftales med disse lande
- andre tredjelande, med disse landes finansielle deltagelse.

¹⁵ Det Europæiske System af Centralbanker.

¹⁶ Nationale analysecentre (for sedler og mønter).

¹⁷ Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center, som har foreløbigt sæde i den franske mønt ("Monnaie de Paris").

Artikel 7

Finansielle bestemmelser

1. De i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede workshops, møder og seminarer kan afholdes i fællesskab med andre organer som Europol, Interpol og ECB, under forudsætning af, at udgifterne hertil deles pro rata, eller at disse andre organer i det mindste yder et betydeligt bidrag i naturalier. Hvert organ afholder under alle omstændigheder rejse- og opholdsudgifter for deltagerne.

Hvis sådanne foranstaltninger ikke gennemføres i fællesskab med andre organer, afholder Kommissionen:

- rejse- og opholdsudgifter for ansatte, der i en anden medlemsstat deltager i workshops, møder og seminarer, samt almindelige udgifter i forbindelse med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger
- udgifter til publicering og oversættelse af pædagogiske værktøjer, der anvendes i forbindelse med disse foranstaltninger,

og medlemsstaterne afholder:

- udgifter i forbindelse med indledende og videregående uddannelse af deres ansatte, bl.a. for så vidt angår teknisk uddannelse
- visse logistikomkostninger i forbindelse med workshops, møder og seminarer, der med fællesskabsfinansiering afholdes på deres territorium (transfers, tilrådighedsstillelse af lokaler og/eller tolkefaciliteter mv.)

2. Udveksling af ansatte

Kommissionen afholder udgifterne i forbindelse med, at ansatte fra en medlemsstat deltager i de i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede praktikophold eller udvekslinger, når disse aktiviteter finder sted inden for rammerne af de i artikel 2 omhandlede målsætninger.

Udgifterne i forbindelse med deltagelse af ansatte fra medlemsstaterne i praktikophold eller udvekslinger, som ikke ligger inden for de nævnte målsætninger, afholdes af medlemsstaterne.

3. Bistand

Under ordningen for medfinansiering afholder Kommissionen indtil 70% af udgifterne til den operationelle bistand, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, specielt:

- udgifter til udformning og fremstilling af pædagogiske værktøjer og af edb-applikationer og tekniske instrumenter af europæisk interesse
- udgifter til undersøgelser, specielt sammenlignende ret, vedrørende beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

Hvis der er tale om et initiativ fra Kommissionens side, kan finansieringen af sådanne foranstaltninger vedrørende operationel støtte undtagelsesvis udgøre 100%.

Medlemsstaterne afholder alle udgifter i forbindelse med de ikke-fællesskabsmæssige elementer i disse pædagogiske værktøjer og edb-applikationer samt udgifterne til distribution af samfinansierede pædagogiske værktøjer og til driften af samfinansierede edb-applikationer, som er installeret på deres territorium.

4. Eksterne beskyttelsesforanstaltninger

Under overholdelse af betingelserne i artikel 6 kan Kommissionen, ud over at afholde omkostningerne ved deltagelse af ansatte fra tredjelande i de i stk. 3 omhandlede workshops, møder og seminarer, medfinansiere indtil 70% af udgifterne til uddannelsesforanstaltninger på et tredjelandets territorium samt foranstaltninger til operationel bistand i disse lande.

Artikel 8

Gennemførelse, overvågning og evaluering

1. Foranstaltninger under programmet kan foreslås af medlemsstaterne eller af Kommissionen; de udvalgte foranstaltninger vil være dem, der bedst svarer til de i artikel 2 omhandlede målsætninger. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne, som kan forelægge den højst ét uddannelsesprojekt om året (workshops, møder og seminarer, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)). Der kan også forelægges supplerende projekter vedrørende praktikophold og udvekslinger eller bistand.

Med henblik på gennemførelsen af programmet vurderer og udvælger Kommissionen de projekter, der forelægges af medlemsstaterne, og projekter på dens eget initiativ, efter følgende kriterier:

- overensstemmelsen med programmets målsætninger
- den europæiske dimension, herunder samarbejdet med specielt Europol og ECB
- komplementariteten med tidligere, igangværende eller kommende projekter
- arrangørens kapacitet til at gennemføre projekter
- projektets kvalitet
- størrelsen af det beløb, der ansøges om, og hvorledes det står i relation til de forventede resultater
- de forventede resultatets indvirkning på gennemførelsen af programmets målsætninger.

2. Modtagerne af støtten til de udvalgte projekter forelægger Kommissionen en årsrapport.

3. Når projekterne er afsluttet, evaluerer Kommissionen den måde, hvorpå de er gennemført, og deres virkning med henblik på at bedømme, om de oprindeligt fastsatte målsætninger er opfyldt.
4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2004 Europa-Parlamentet og Rådet en ekstern evalueringsrapport om programmets relevans og effektivitet.
5. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest den 30. juni 2006 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en detaljeret rapport om programmets gennemførelse og resultater, som bl.a. omhandler merværdien i kraft af fællesskabsbistanden.

Kommissionen forelægger desuden senest den 30. juni 2005 en meddelelse om, hvorvidt dette program bør videreføres og tilpasses, ledsaget af det relevante forslag.

Artikel 9

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 1-8 i afgørelse finder anvendelse i de medlemsstater, som har indført euroen som enhedsvaluta.
- (2) Det er vigtigt, at foranstaltningerne vedrørende uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen er ensartede overalt i Fællesskabet, og at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre det samme beskyttelsesniveau i de medlemsstater, som ikke har indført euroen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsen af artikel 1-8 i afgørelse udvides til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som enhedsvaluta.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ("PERICLES"-programmet).

2. BUDGETPOST

Post B5-910 (generelle foranstaltninger til bekæmpelse af svig).

3. RETSGRUNDLAG

Artikel 123, stk. 4. Artikel 308.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Beskyttelse af euroen (europæisk enhedsvaluta) mod falskmøntneri, gennem foranstaltninger vedrørende uddannelse, udveksling af ansatte og operationel bistand, især videnskabelig bistand.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse

Fra afgørelsens ikrafttrædelse (1. januar 2002) indtil 31. december 2005.

De nærmere betingelser for fornyelse er fastsat i afgørelsen (specielt artikel 8).

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1. Ikke-obligatoriske udgifter

5.2. Opdelte bevillinger

5.3. UDGIFTER: 4 mio. EUR

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

6.1. Udgiftens art

Udgifter i forbindelse med bl.a. afholdelse af workshops, møder og seminarer, udgifter til praktikophold og udveksling af ansatte, bistandsforanstaltninger, bl.a. fremstilling af pædagogiske værktøjer og udarbejdelse af edb-applikationer, forberedelse af undersøgelser af fællesskabsinteresse, specielt sammenlignende ret, samt specifikke eksterne foranstaltninger til beskyttelse af euroen.

6.2. Indtægtstype

Fællesskabsfinansiering over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

National medfinansiering. Deltagelse af andre organer (Europol, Interpol, ECB).

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

De aktuelle tal afspejler den erfaring, der er opnået gennem allerede gennemførte uddannelsesforanstaltninger (f.eks. tilskud på 33 000 EUR til et seminar, der blev afholdt i Paris i december 1999, 93 000 EUR til et seminar i Rom i oktober 2000), andre samfinansieringer over fællesskabsbudgettet (f.eks. støtte til RAPACE-initiativet (automatiseret oversigt til analyse af efterligninger af euroen) på 38 000 EUR til fase 1 og 12 000 EUR til fase 2) samt forskellige eksterne evalueringer foretaget af bl.a. Europol. Desuden har en evaluering af de 14 uddannelsesaktioner vedrørende svig, som i 2000 blev finansieret af OLAF, vist, at der i gennemsnit blev ydet ca. 67 000 EUR pr. seminar.

7.1. Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (forholdet mellem gennemsnitsomkostningerne pr. enhed og de samlede omkostninger)

Referencebeløbet for gennemførelsen af programmet i perioden 2002-2005 er på 4 mio. EUR. Dette beløb svarer til gennemsnitlig 1 mio. EUR pr. år. På grund af indførelsen af eurosedler og -mønter i 2002 vil budgettet for dette år blive lidt højere (1,2 mio. EUR). Desuden vil foranstaltningerne til fordel for ansøgerlandene i programmets sidste år få et noget større omfang.

7.2. Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Fordelingen af foranstaltningens elementer vil i det væsentligste afhænge af, hvilke projekter medlemsstaterne forelægger (kun ét projekt årligt pr. medlemsstat, for så vidt angår uddannelse i form af workshops, møder og seminarer, jf. artikel 3, stk. 2, litra b)), hvilket ikke betyder, at der vil blive foreslået og/eller godtaget 15 projekter hver år). Kommissionen kan dog også tage initiativet til et projekt, og visse foranstaltninger indbærer deltagelse af myndigheder fra tredjelande.

FB i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005			I alt
Workshops, møder og seminarer	0,4	0,3	0,3	0,3			1,3
Praktikophold og udvekslinger	0,3	0,2	0,2	0,2			0,9
Bistand og andre beskyttelses- foranstaltninger							
Eksterne foranstaltninger	0,4	0,3	0,3	0,3			1,3
	0,1	0,1	0,1	0,2			0,5
I alt	1,2	0,9	0,9	1			4

7.3. Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. inkluderet i budgettets del B

Ikke relevant.

7.4. Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

FB i mio. EUR

	År n	n + 1	n + 2	n + 3			I alt
Forpligtelses- bevillinger	1,2	0,9	0,9	1			4
Betalings- bevillinger							
år n	0,6	0,4	0,2				1,2
n + 1		0,5	0,3	0,1			0,9
n + 2			0,5	0,3	0,1		0,9
n + 3				0,5	0,4	0,1	1
I alt	0,6	0,9	1	0,9	0,5	0,1	4

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Kontrol på stedet. Henvisning til finansforordningen.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1. Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- Specifikke mål: tilknytning til det generelle mål

Specifikt mål: uddannelse af fagfolk med ansvar for forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri af euroen, herunder gennem praktikophold og udvekslinger, til supplerung af de nationale uddannelsesplaner. Bistand til disse fagfolk.

Generelt mål: beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

- Målgruppe: der sondres eventuelt efter målsætninger, angiv de endelige modtagere af EF-finansieringen og de benyttede formidlere.

Den i artikel 4 omhandlede målgruppe, som deltager i seminarer og i udvekslinger og modtager bistand. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne, specielt de centrale kontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er oprettet på grundlag af Genève-konventionen af 1929, de nationale møntanstalter og de nationale centralbanker. ECB og Europol.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

- Behovet for EF-støtte, *især under hensyntagen til nærhedsprincippet*

Forsvar af Fællesskabets ejendom. Foranstaltningerne har ikke til formål at **erstatte** de nationale uddannelsesplaner, specielt ikke teknisk uddannelse.

- Valg af støtteform

- fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (sammenlignelige fordele)

Stordriftsfordele. Der er tale om et svar, på EU-plan, på forventningerne hos de forskellige aktører, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af falskmøntneri af euroen. Disse aktørers behov blev fastslået på møderne i Kommissionens Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Sving og i forbindelse med møder inden for Europol.

- beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan

Europol har oprettet strukturer, der nu er veletablerede, og planlægger uddannelsesforanstaltninger for politifolk.

ECB er pålagt at gennemføre en oplysningskampagne ("Euro 2002 Information Campaign").

Medlemsstaterne er fuldt ud ansvarlige for den nationale uddannelsesplanlægning.

- forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt

Programmet skal sikre effektiviteten i det omfattende system for beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, som er baseret på forskellige instrumenter under 1. og 3. søjle (rammeafgørelse af 29. maj 2000, forordning nr. .../2001, det franske initiativ af 22. december 2000 med henblik på vedtagelse af en afgørelse til supplerende af rammeafgørelsen mv.).

- Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen.

Ingen. Der er en stigende efterspørgsel efter uddannelse fra ikke blot de kompetente nationale myndigheder, men også fra institutionelle aktører som Interpol, Europol og ECB.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

- Resultatindikatorer
hurtig afsløring af euroforfalskninger
- output-indikatorer (omfanget af de iværksatte aktiviteter)
Kvaliteten af informationsudvekslingerne og af samarbejdet mellem de nationale kompetente myndigheder, effektiv retsforfølgning.
- virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning
Afskrækkende virkning over for falskmøntneri.
- Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen
Jf. afgørelsens artikel 8: intern evaluering af Kommissionen efter projekternes gennemførelse; ekstern evalueringsrapport om programmets relevans og effektivitet forelægges senest den 31.12.2004 af Kommissionen og detaljeret endelig rapport fra Kommissionen forelægges senest den 30.06.2006.
- Vurdering af resultaterne (i tilfælde af fortsættelse eller fornyelse af en eksisterende foranstaltning)
Nyt program. Meddelelse omhandlet i artikel 8.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III)

Denne del af finansieringsoversigten fremsendes samtidig til GD BUDG og GD ADMIN. Sidstnævnte videregiver den dernæst til GD BUDG med en udtalelse.

Den faktiske afsættelse af de nødvendige administrative ressourcer sker ved Kommissionens årlige afgørelse om ressourcetildeling, bl.a. under hensyntagen til det antal af ansatte og til de supplerende beløb, som budgetmyndigheden har tildelt.

10.1. Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		heraf		varighed
		<u>faste stillinger</u>	<u>midlertidige stillinger</u>	ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	ved anvendelse af yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	0,5		0,5		4 år
	B	1		1		4 år
	C	1		1		4 år
Andre ressourcer						
I alt		2,5		2,5		4 år

For de supplerende ressourcers vedkommende angives, i hvilket tempo det vil være nødvendigt at stille dem til rådighed.